



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 3. februar 2022
(OR. en)

5943/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0030 (COD)**

COVID-19 31	TRANS 60
JAI 133	COCON 14
POLGEN 12	COMIX 60
FRONT 51	SCHENGEN 10
FREMP 25	AVIATION 25
IPCR 18	PHARM 17
VISA 21	RELEX 131
MI 85	TOUR 9
SAN 67	CODEC 119

FORSLAG

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 3. februar 2022

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2022) 55 final

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 55 final.

Bilag: COM(2022) 55 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.2.2022
COM(2022) 55 final

2022/0030 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Tredjelandstatsborgere, der lovligt bor eller opholder sig i en medlemsstat, kan i overensstemmelse med konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen¹ frit rejse inden for de andre medlemsstaters område, forudsat at de opfylder visse betingelser. Den politik, som Unionen har udformet for at sikre, at der ikke foretages grænsekontrol af personer, der passerer de indre grænser, gavner således ikke kun unionsborgere, men også tredjelandstatsborgere, der har ret til at rejse inden for EU. Nogle af de restriktioner, som medlemsstaterne har indført for at begrænse spredningen af severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 ("sars-CoV-2"), som forårsager coronavirussygdom 2019 ("covid-19"), har imidlertid haft indvirkning på udøvelsen af denne ret. Foranstaltningerne har ofte bestået af indrejserestriktioner eller andre specifikke krav for personer, der rejser på tværs af grænserne, f.eks. krav om, at de skal gå i karantæne eller selvisolation eller skal testes for sars-CoV-2-infektion før og/eller efter ankomsten.

For at lette den frie bevægelighed under covid-19-pandemien vedtog Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) den 14. juni 2021 forordning (EU) 2021/953² om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat). Ved forordning (EU) 2021/953 lettes den frie bevægelighed, ved at unionsborgere og deres familiemedlemmer, som kan være tredjelandstatsborgere, kan få udstedt interoperable og gensidigt accepterede certifikater for covid-19-vaccination, -test og -restitution, som de kan anvende, når de rejser. Hvis medlemsstaterne gør undtagelser fra visse restriktioner på den frie bevægelighed for personer, der er i besiddelse af et bevis for vaccination, test eller restitution, er EU's digitale covidcertifikat med til at gøre det muligt for borgerne at drage fordel af disse undtagelser.

Samme dag vedtog Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 77 i TEUF forordning (EU) 2021/954³, som skulle gøre det lettere at rejse inden for Schengenområdet under covid-19-pandemien ved at udvide rammen for EU's digitale covidcertifikat til tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten.

Derudover har EU's digitale covidcertifikatsystem vist sig at være det eneste fungerende covid-19-certifikatsystem, der fungerer på internationalt plan i stor skala. EU's digitale covidcertifikat har derfor fået stigende global betydning og har bidraget til at håndtere pandemien på internationalt plan ved at fremme sikker international rejseaktivitet og international genopretning. Pr. 31. januar 2022 var de tre lande uden for EU, der er medlem af

¹ [EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.](#)

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁴, Schweiz⁵ og 29 andre tredjelande og territorier⁶ tilsluttet EU's digitale covidcertifikatsystem, og flere forventes at tilslutte sig i fremtiden. EU's digitale covidcertifikatsystem er blevet anerkendt som en af de vigtigste digitale løsninger til at genskabe international mobilitet⁷, og Den Internationale Luftfartssammenslutning opfordrer kraftigt landene til at vedtage EU's digitale covidcertifikat som en global standard⁸. Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at støtte tredjelande, der er interesserede i at udvikle interoperable covid-19-certifikatsystemer. Dette kan omfatte tilbud om yderligere open source-referenceløsninger, som gør det muligt at konvertere et tredjelandscertifikat til et format, der er interoperabelt med EU's digitale covidcertifikat, da det også er muligt at tilknytte tredjelande, hvis certifikater gøres interoperable ved hjælp af en konvertering⁹.

EU's digitale covidcertifikat er siden vedtagelsen blev udbredt i hele Unionen med stor succes, og der var ved udgangen af 2021 udstedt over en milliard certifikater. EU's digitale covidcertifikat er således et meget udbredt og accepteret pålideligt værktøj til at lette den frie bevægelighed ikke bare for unionsborgere og deres familiemedlemmer, men også for de ovenfor nævnte kategorier af tredjelandsstatsborgere, når disse rejser inden for EU under covid-19-pandemien.

Den epidemiologiske situation med hensyn til covid-19-pandemien har dog udviklet sig betydeligt, siden forordning (EU) 2021/953 og forordning (EU) 2021/954 blev vedtaget. På den ene side er vaccinationsgraden, booster-doser inklusive, steget på verdensplan.

På den anden side medførte spredningen af den bekymrende sars-CoV-2-variant "delta" i anden halvdel af 2021 en betydelig stigning i antallet af smittede, hospitalsindlæggelser og dødsfald, hvilket betød, at medlemsstaterne måtte vedtage strenge folkesundhedsmæssige foranstaltninger i et forsøg på at sikre tilstrækkelig kapacitet i sundhedssystemerne. I starten af 2022 medførte sars-CoV-2-varianten "omikron" kraftige stigninger i antallet af covid-19-tilfælde og erstattede "delta" med en hidtil uset grad af smittespredning i hele Unionen og resten af verden.

Det er i øjeblikket ikke muligt at forudsige, hvilke virkninger en eventuel stigning i antallet af infektioner i andet halvår af 2022 vil have. Derudover kan det ikke udelukkes, at pandemisituationen forværres som følge af nye bekymrende sars-CoV-2-varianter.

I lyset af ovenstående kan det ikke udelukkes, at medlemsstaterne fortsat vil kræve, at tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på en medlemsstats område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten, skal fremlægge bevis for covid-19-vaccination, -test eller -restitution efter den 30. juni 2022, dvs. den dato, hvor forordning (EU) 2021/953 og forordning (EU) 2021/954 i øjeblikket vil udløbe. Det er

⁴ Island, Liechtenstein og Norge.

⁵ Unionsborgere og schweiziske statsborgere har gensidig ret til indrejse og ophold på grundlag af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6).

⁶ https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/safe-covid-19-vaccines-europeans/eu-digital-covid-certificate_da#recognition-of-covid-certificates-from-third-non-eu-countries.

⁷ <https://wtcc.org/News-Article/WTTC-identifies-digital-solutions-for-governments-worldwide-to-significantly-restore-international-mobility>.

⁸ <https://www.iata.org/en/pressroom/2021-releases/2021-08-26-01/>.

⁹ Ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953.

derfor vigtigt at sikre, at det stadig er muligt at benytte EU's digitale covidcertifikat efter denne dato.

Da alle restriktioner for den frie bevægelighed for personer i Unionen, som er blevet indført for at begrænse spredningen af sars-CoV-2, bl.a. kravet om at fremlægge EU's digitale covidcertifikat, skal ophæves, så snart den epidemiologiske situation tillader det, foreslår Kommissionen samtidig, at forordning (EU) 2021/954 ændres for at bevare de aktuelle henvisninger til forordning (EU) 2021/953, og at der indføres en dynamisk henvisning til samme forordning for så vidt angår varigheden af forordning (EU) 2021/954.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget berører ikke Schengenreglerne for så vidt angår indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere. Den foreslåede forordning bør ikke på nogen måde fortolkes således, at den tilskynder til eller letter genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, som fortsat skal være en sidste udvej, der er underlagt betingelserne i forordning (EU) 2016/399 ("Schengengrænsekodeksen").¹⁰

Kommissionen foreslog i sit forslag til Rådets henstilling om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner¹¹ at etablere en klar forbindelse mellem Rådets henstilling (EU) 2020/912 og EU's digitale covidcertifikat, således at medlemsstaternes myndigheder bistås med at kontrollere ægtheden, gyldigheden og integriteten af certifikater, som er udstedt af tredjelande.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er en del af rækken af EU-foreanstaltninger som reaktion på covid-19-pandemien. Det bygger navnlig på det arbejde, der er udført i Udvalget for Sundhedssikkerhed, e-sundhedsnetværket og Udvalget for EU's digitale covidcertifikat.

Dette forslag supplerer forslag COM (2022) 50 final, som har til formål at forlænge anvendelsen af forordning (EU) 2021/953 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien.

Med forslaget respekteres medlemsstaternes ansvar for at fastlægge deres sundhedspolitik også fuldt ud (artikel 168 i TEUF).

Forslaget er i overensstemmelse med Unionens politik om indvandring af tredjelandstatsborgere.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

¹¹ COM(2021) 754 final.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I henhold til artikel 77, stk. 2, litra c), i TEUF fastlægger Unionen betingelserne for tredjelandstatsborgeres muligheder for frit at rejse inden for Unionen i en kortere periode. Det er den almindelige lovgivningsprocedure, der finder anvendelse.

Forslaget vil ændre forordning (EU) 2021/954, som ligeledes er baseret på artikel 77, stk. 2, litra c), i TEUF.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Målet med dette forslag, som er at forlænge anvendelsen af forordning (EU) 2021/954, kan ikke opfyldes af medlemsstaterne alene. Det er derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger på EU-plan.

Hvis der ikke træffes foranstaltninger på EU-plan, vil forordning (EU) 2021/954 ophøre med at finde anvendelse, og tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på en EU/EØS-medlemsstats område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i henhold til EU-retten, vil ikke længere kunne anmode om og i sidste ende anvende interoperable covid-19-vaccinations-, test- eller restitutionscertifikater.

• Proportionalitetsprincippet

En EU-indsats kan tilføre en betydelig merværdi med hensyn til at håndtere de ovenfor konstaterede udfordringer og er den eneste måde, hvorpå der kan opnås og opretholdes en fælles, strømlinet og accepteret ramme for covid-19-certifikater.

Vedtagelsen af ensidige eller ukoordinerede foranstaltninger vedrørende covid-19-sundhedscertifikater kan medføre foranstaltninger, der gør det vanskeligere for tredjelandstatsborgere, der har ret til at rejse inden for Unionen, at foretage sådanne rejser.

Den foreslåede ændring bør finde anvendelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953 som foreslås ændret ved forslag COM(2022) 50 final, og dermed kan anvendelsen af EU's digitale covidcertifikat forlænges i en begrænset periode for så vidt angår tredjelandstatsborgere, som lovligt bor eller opholder sig i Unionen og har ret til at rejse inden for Unionen.

• Valg af retsakt

En forordning sikrer direkte, øjeblikkelig og fælles gennemførelse af EU-lovgivningen i alle medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

I forslaget tages hensyn til de drøftelser, der regelmæssigt har fundet sted med medlemsstaternes myndigheder i forskellige fora.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget bygger på epidemiologiske oplysninger og vurderinger fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), den vurdering af covid-19-vacciners sikkerhed, effektivitet og kvalitet, som er foretaget af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA), de tekniske udvekslinger, der finder sted i Udvalget for Sundhedssikkerhed, dennes tekniske arbejdsgruppe om covid-19-diagnostiske test og e-sundhedsnetværket, samt relevant tilgængelig videnskabelig dokumentation.

- **Konsekvensanalyse**

På grund af sagens hastende karakter har Kommissionen ikke foretaget nogen konsekvensanalyse.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget indebærer behandling af personoplysninger, herunder helbredsoplysninger. Det indvirker potentielt på enkeltpersoners grundlæggende rettigheder, nemlig chartrets artikel 7, respekt for privatliv, og artikel 8, beskyttelse af personoplysninger. Behandling af personoplysninger, herunder indsamling, adgang og anvendelse, indvirker på retten til privatliv og beskyttelsen af personoplysninger i henhold til chartret. Indgreb i disse grundlæggende rettigheder skal begrundes.

For så vidt angår retten til beskyttelse af personoplysninger, herunder datasikkerhed, finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹² fortsat anvendelse. Der lægges ikke op til nogen undtagelse fra Unionens databeskyttelsesordning, og medlemsstaterne skal gennemføre klare regler, vilkår og solide beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesregler.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Finansieringen af foranstaltningerne til støtte for dette initiativ indgår i den finansieringsoversigt, der fremlægges sammen med forslaget i COM(2022) 50 final.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 i forslaget ændrer varigheden af forordning (EU) 2021/954.

Artikel 2 vedrører forordningens fremskyndede ikrafttræden.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Schengenreglerne kan tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i Unionen, og tredjelandstatsborgere, der er indrejst lovligt i en medlemsstat, færdes frit på alle andre medlemsstaters område i 90 dage inden for en periode på 180 dage¹³.
- (2) Den 14. juni 2021 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2021/953 om en ramme for EU's digitale covidcertifikat¹⁴. Forordningen fastsætter en fælles ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- eller restitutioncertifikater for at lette den frie bevægelighed for EU-borgere og deres familiemedlemmer under covid-19-pandemien. Forordning (EU) 2021/953 ledsages af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954¹⁵, som udvider rammen for EU's digitale covidcertifikat til tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på en medlemsstats område, og som i henhold til EU-retten har ret til at rejse til andre medlemsstater.
- (3) Forordning (EU) 2021/953 og (EU) 2021/954 udløber den 30. juni 2022. Pandemien er dog stadig aktuell, og det seneste udbrud af den bekymrende omikronvariant indvirker

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

fortsat negativt på rejseaktiviteten inden for Unionen. EU's digitale covidcertifikat er derfor stadig relevant, og det er nødvendigt at sikre dets fortsatte anvendelse.

- (4) Anvendelsen af forordning (EU) 2021/953 forlænges med 12 måneder. Eftersom formålet med forordning (EU) 2021/954 er at udvide anvendelsen af forordning (EU) 2021/953 til visse kategorier af tredjelandstatsborgere, som lovligt bor eller opholder sig i Unionen, bør varigheden af dens anvendelse være direkte knyttet til anvendelsesperioden for forordning (EU) 2021/953. Forordning (EU) 2021/954 bør derfor ændres.
- (5) Denne forordning bør ikke fortolkes således, at den letter eller tilskynder til vedtagelsen af rejserestriktioner som reaktion på pandemien. Derudover bør et eventuelt krav om kontrol af certifikater, der indføres ved forordning (EU) 2021/953, ikke anses for at berettige en midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser. Kontrol ved de indre grænser bør fortsat være en sidste udvej, der er underlagt særlige regler fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (Schengenrænsekodeksen).
- (6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter Rådets vedtagelse heraf.
- (7) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁶; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland. For at gøre det muligt for medlemsstaterne på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, at acceptere covid-19-certifikater udstedt af Irland til tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på dets område med henblik på at lette rejser inden for medlemsstaternes område, bør Irland udstede covid-19-certifikater, der opfylder kravene i tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, til disse tredjelandstatsborgere. Irland og de øvrige medlemsstater bør acceptere certifikater, som udstedes til tredjelandstatsborgere, der er omfattet af nærværende forordning, på grundlag af gensidighed.
- (8) For så vidt angår Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien udgør denne forordning en udvikling af Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (9) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der

¹⁶ Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁷.

- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁸.
- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹⁹.
- (12) I betragtning af situationens hastende karakter i forbindelse med covid-19-pandemien bør denne forordning træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (13) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725²⁰ og afgav udtalelse den [...] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EU) 2021/954 affattes således:

"Artikel 3

¹⁷ Rådets afgørelse af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

¹⁸ Rådets afgørelse af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹⁹ Rådets afgørelse af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2021, og så længe forordning (EU) 2021/953 finder anvendelse."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand